

РЕШЕНИЕ

№ 1280

гр. София, 01.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **63** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63 ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по жалба вх.№ 21047399/11.09.20г на А. В. Г. от [населено място] против Решение №165390/31.07.20г по нахд № 19580/19г на СРС, НО, 3ти състав, с което се потвърждава НП № 19-4332-020689/15.10.19г на Началник сектор към Отдел "ПП"-СДВР, с което на осн. чл. 182 ал.1 т.6 от ЗДвП, за нарушение по чл. 21 ал.1 от ЗДвП, на касатора е наложено адм.наказания "глоба" в размер на 750лв и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца. Нарушението е извършено на 08.07.19г, в 12.58 часа, в [населено място], на [улица], при посока на движение от [населено място] към [населено място], като Г. управлявал личното си МПС /Ауди А3 с рег. [рег.номер на МПС] / със засечена от АТСС скорост от 109 км/ч /редуцирана с 3 км/ч в полза на водача-до 106 км/ч/, при макс.допустима скорост в границите на населено място-50км/ч. , като нарушението е установено и записано с АТСС.

В кас.жалба се сочи, че решението на СРС е неправилно и проц.незаконосъобразно, като се моли за отмяната му.Сочи се, че НП е издадено от лице без компетентност, нарушено е било правото на защита на касатора / и не е разбрал в какво нарушение го обвиняват/, липсвали доказателства, които по несъмнен начин да доказват извършеното нарушение, правната квалификация по чл. 21 ал.1 от ЗДвП не съответствала на словесното описание на нарушението, неизяснено било дали нарушението е извършено в или извън населено място.СРС е следвало да отмени НП

и поради липсата на преценка от АНО за приложението на чл. 28 вр. чл. 53 ал.1 от ЗАНН.Налице е противоречие относно фактичката обстановка, свид.показания също били противоречиви, като НП е издадено при съществени проц.нарушения, което не е констатирано от СРС.В съд.заседание касаторът не се явява или представлява.

Ответникът Отдел "ПП"-СДВР, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Прокурорът изразява становище за неоснователност на кас.жалба и правилност на решението на СРС.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

СРС се е произнесъл при правилно установена фактическа обстановка, която се подкрепя от доказателствата по делото. СРС е проверил допустимостта на въззивната жалба, както и НП, респ. АУАН- относно тяхната процесуална и мат.законсъобразност, компетентността на актосъставителя и на АНО и спазването на сроковете по чл. 34 от ЗАНН.Факт.обстановка е безспорно установена, като при съставянето на НП не са били допуснати съществени проц.нарушения, респ. не е било нарушено по никакъв начин правото на защита на лицето. Следва да се подчертае, че съгл. чл. 189 ал.2 от ЗДвП, редовно съставените АУАН по ЗДвП имат обвързваща мат.доказ.сила до доказване на противното. Което обръща доказ.тежест и вече не АНО доказва констатациите от АУАН, а лицето следва да ги обори с всички допустими доказ.средства. В случая АУАН е редовно съставен, отразеното в него се ползва с мат.доказ.сила, освен това се потвърждава и от всички останали доказателства по преписката/между тях противоречия няма, вкл. Свид.показания са безпротиворечиви/.В преписката са приложени и доказателствата за компетентността на АНО/2 бр. Заповеди/, както и за точното място, където е било заснето нарушението- на общински път, в границите на населено място- [населено място]/видно от Протокол за използване на АТСС и от GPS координатите на локацията му/.Нарушението е безспорно доказано, както правилно е приел и СРС, като лицето не е оборило доказ.сила на отразеното в АУАН.Правната квалификация на извършеното нарушение е правилна, като ам.наказание е било определено правилно съгл. разписаното в чл. 182 ал.1 т.6 от ЗДвП, като се има предвид, че лицето се е движило с превишение от 56 км/ч /след приспадане на 3 км/ч от показанията на АТСС/, при максимално позволена скорост от 50 км//ч в населеното място.СРС е събрал всички необходими доказателства относно техн.изправност на АТСС и местоположението ѝ при установяване на нарушението.Случаят не попада в хипотезата на чл. 28 от ЗАНН, като не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от всички останали нарушения от този вид.Всички възражения на касатора са неоснователни, а решението на СРС е валидно, допустимо и постановено при правилно приложение на мат.закон /за което К.състав следи служебно/, както и при липсата на допуснати съществени проц.нарушения/каквито се твърдят от касатора/.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение №165390/31.07.20г п19580/19г на СРС, НО, 3ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: